

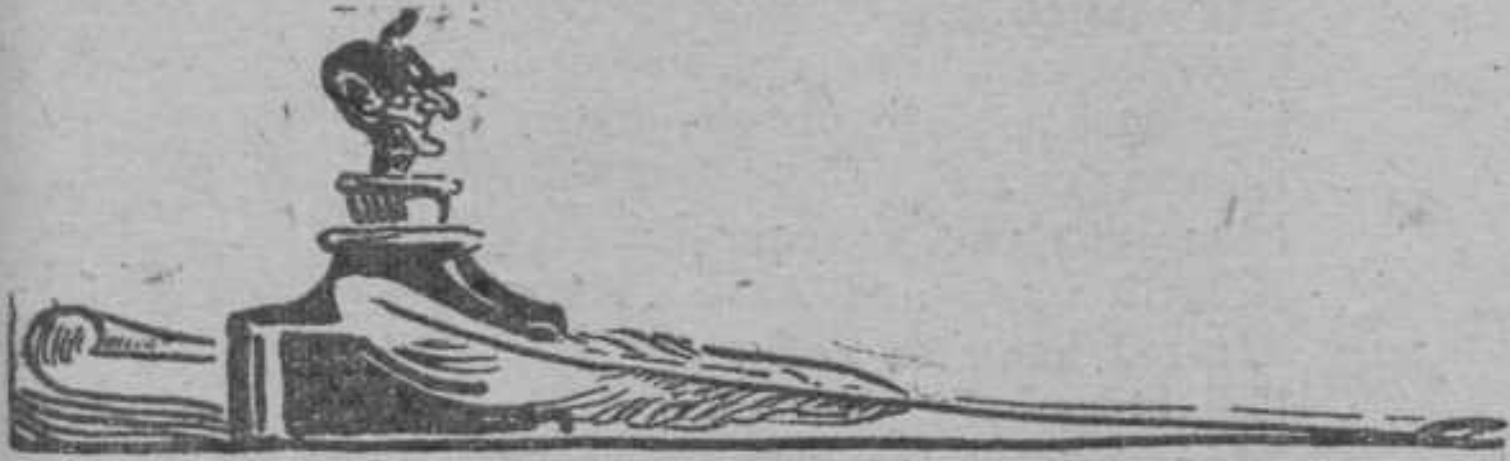
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: R. RADEMAKER. GRIFFIER: G. ALBERDA.

REDACTEUREN: A. D. KROESE, B. H. OUDKERK, C. F. MEESTERS, W. E. RÖELL, G. J. VAN DER GRINTEN.
VERSCHIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8 — PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35

ADVERTENTIEN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
20 JAARGANG 16 MAART 1948 6 BLZ. No. 19

REDATIONEEL

Een Diës, een Lustrum, een Geschonden Wereld.

Het is toch eigenlijk bespottelijk om feest te vieren en er mee door te gaan als ze bij de burens de ruiten ingooien. Het lijkt om zo te zeggen een wrang grapje. Het vereist van de burens speciaal wel een zeer helder inzicht om zulks te appreciëren, gesteld dat ze van het feestruoer gehoord hebben. Wat past ons dan wel te doen? Wij zijn niet bij macht de stenen die door belhamels uit de donkere nacht der straat geworpen worden, tegen te houden. Noch zijn onze eigen ruiten, zo min als de gordijnen ervóór van ijzer. Maar het getuigde misschien van meer piëteit om in een hoekje van de kamer met het ongeluk dat de burens in hun ruiten getroffen heeft, mee te leven. En daarbij wijsgerige bespiegelingen te houden over het waarschijnlijk wel en wee onzer eigen ruiten in de toekomst. Zou dat niet stemmiger zijn?

„Zeg, Adam!”

„Aáááám!!!”

„Ja, wat is er nou weer....”

„Zou jij gaan feestvieren als men bij de burens de ruiten ingooide?”

„Natuurlijk niet.”

„Dus je vindt 't ook bespottelijk?”

„Zeer zeker.”

„Maar je Diës dan, je Lustrum?”

„O.... eh.... dat is iets heel anders. Maar zie je niet dat ik met de opmaak bezig ben?”

Is het eigenlijk wel heel iets anders? Het is in principe niet gebonden aan de vraag of er een feest gevierd moet worden of niet. Kenschetsend is veeleer dat wij ons leven op dezelfde voet voortzetten met of zonder betuiging van deelneming tegenover de buitenwereld, maar wij zetten het op dezelfde voet voort. Wij dompelen ons niet in rouw, luiden de doodsklok, versoberen onze levenswijze en treuren althans een gepaste tijd over het lot van geestverwanten dat, in zekere zin toevallig, hen instee van ons trof. (Waarom niet?)

„Adam, verdomme, wáárom is 't iets heel anders?”

„Still” zegt hij, „de opmaak is klaar”, en dan teatraal: „zolang er papier is, is er een Spiegel....”

Dát is het. Zolang er papier is, enz. Zolang het bestaan kan, zal het er zijn.

Wat in Delft in een eeuw tijds, algemener, wat in Nederland gewrocht is, is goed, daarvan zijn wij overtuigd, het is beter dan al het andere daarbuiten waarmee wij het zouden willen en kunnen vergelijken. Het is de hoogst bereikte sport van de ladder, die wij niet zullen verlaten zolang niemand met geweld de ladder onder ons wegtrekt. Omdat het goed en juist is, daarom zal het gehandhaafd moeten worden.

„Dus Adam en U dien ik waarschijnlijk niet ken: Speel rustig Uw partij schaak of, bezoek Uw concerten, lees Uw boeken, drink Uw glaasje jenever en vier Uw lustrum want het zijn alle even zovele uitingen van een bestaan, dat wij niet onder de druk der omstandigheden wensen te laten verstenen, doch dat in zijn oorspronkelijke brillante vorm zal blijven of verdwijnen, dat wij nochtans ook onze burens gaarne hadden toebedeeld gezien”.

„Hier”, luidt het enige antwoord. „jij hebt de nacorrectie.”

UIT'T ROODE KAMERDE

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps maakt bekend, dat hij op 12 Maart 1948 heeft geïnstalleerd de Heren

R. Rademaker als Hoofdredacteur,

G. Alberda als Griffier en

G. J. v. d. Grinten als Redacteur

van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel”; voorts, dat hij tot Permanente Reunie-Commissarissen voor het jaar 1942 heeft geïnstalleerd de Heren

J. J. Kroon en

W. H. Verloop II

en tot Reserve Reunie-Commissarissen voor het jaar 1942 de Heren

H. C. Blauwkuip en

L. van Dongen;

tenslotte, dat hij geïnstalleerd heeft tot Leden van de Commissie uit het Eerste Jaar:

K. W. Blom, President

N. Blankevoort, Secretaris

E. E. v. d. Schaaf, Thesaurier

J. F. Kranenburg, Commissaris

E. H. Vlierboom, Commissaris.

Namens den Senaat,

H. C. G. LANGEMEYER,

Secretaris.

De Senaat deelt mede, dat groepen van 10 of meer leden uit het Tweedejaar tot Vrijdag 16 April a.s. aan den Senaat kandidaten uit hun jaar kunnen voordragen voor de functie van

Commissaris B

van de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1949.

Namens den Senaat,

H. C. G. LANGEMEYER,

Secretaris.

DE SPIEGEL
 OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
 DELFTSCH STUDENTENCORPS

De Redactie van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel” is, na de uittrede van de Heren N. Luning Prak en F. P. van Groningen, als volgt samengesteld:

- R. RADEMAKER, Hoofdredacteur
- G. ALBERDA, Griffier.
- A. D. KROESE,
- B. H. OUDKERK,
- C. F. MEESTERS,
- W. E. RÖELL,
- G. J. VAN DER GRINTEN, Redacteuren.

UITTREDE.

Delft, 13 Maart 1948.
 Den Weledelgeboren Heer,
 den Heer G. G. Deler,
 lid van het Delftsch Studenten
 Corps.

Weledelgeboren Heer,

Evenzeer als wanneer de zon over het rusteloze meer zijn laatste, schoonste stralen zendt alvorens onder te gaan in de verraderlijke zuigmoerassen en drijfzanden aan de horizon, de schampere wind een ogenblikje de adem inhoudt — daarmee de thuisvarende zeiler een laatste laag leggend — teneinde de dartele voortjes en de plompe karpers even het meer vlak te laten voor hun capriolen, evenzeer, meen ik, zult Gij de adem een moment inhouden als Ge de troostende wijsheid ervaart van de traditie die een scheidend Redacteur een laatste — bij voorbaat een ongecensureerd — apartje met de lezer toestaat. (Want ik schrijf U thans om U gedag te zeggen.

Ik hield van U.

En ik zou wel willen, dat ik een passend woord wist, om U mijn weemoed te beschrijven, echter het is niet goed veel te praten bij een afscheid; woorden zijn er te licht voor, maar te zwaar om er de lichte vreugde mee te vangen die ik, desondanks, in mij zelf bespeur. Want evengoed als ik, zult U weten — en als U het niet weet ontsiert een vlekje Uw ervaring — dat wie de vertrouwde omgeving de rug toekent om een verre reis te doen, de triomfator van het afscheidsfeest is. Hij verliest, maar troost zich stilletjes met de zoete verwachting straks een ander, schoner lief te vinden. Zo is het.

En wat U betreft, er zullen na mij anderen komen, even met Uw lot begaan als ik — evenals ik bereid Uw verwaarloosde belangen in deze kolommen te verdedigen, om U, als vroeger, te vermanen, aan te sporen, neer te slaan, op te beuren, te treiteren, te amuseren, in slaap te sussen. Zo zij het andermaal.

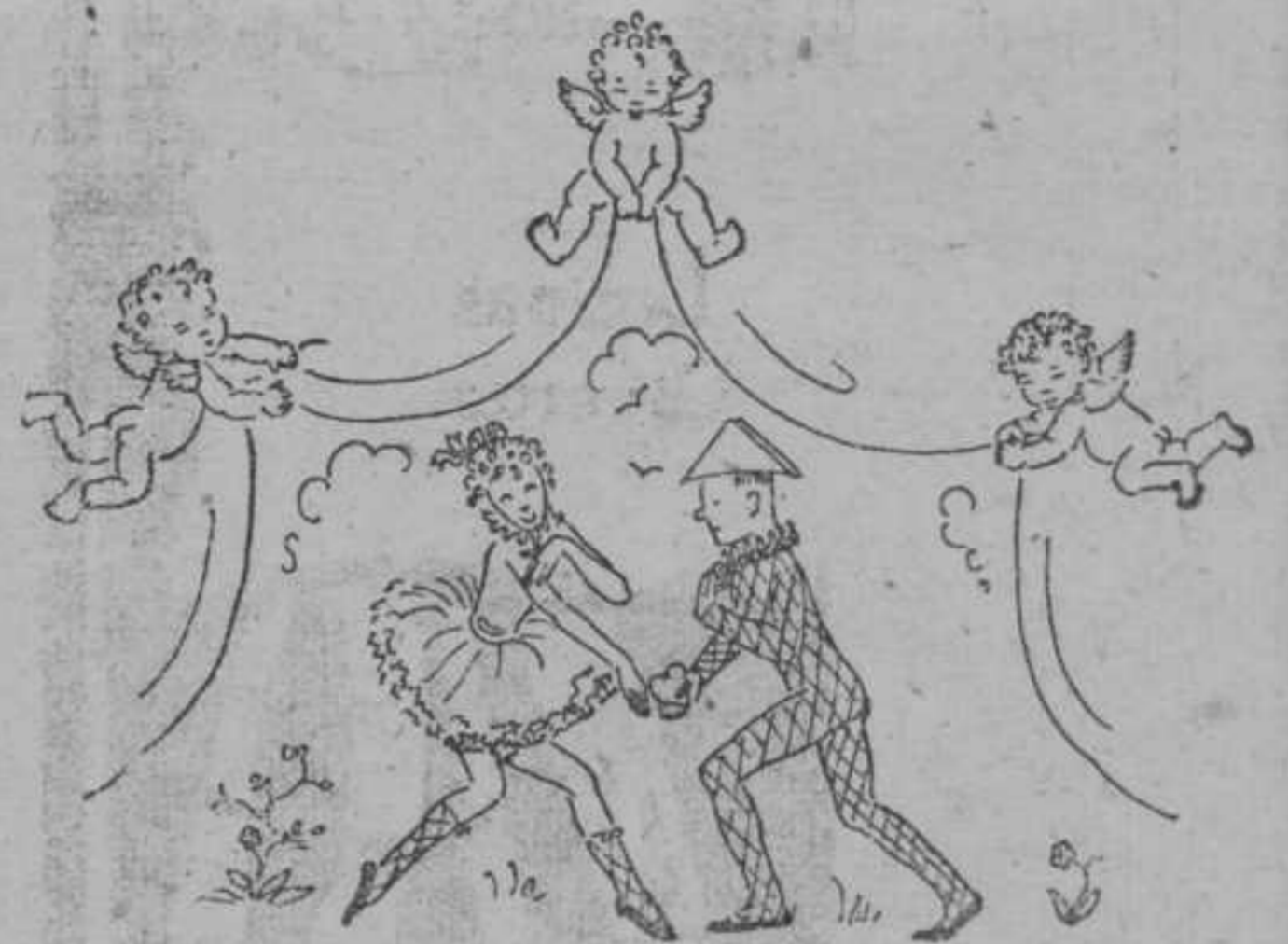
Het ga U goed, nu ik voor de laatste maal de eer heb, van U, Weledelgeboren Heer, te zijn, met gevoelens van de meeste hoogachting.

De dienstvaardige,
 V. G.
 Griffiera

INTREDE.

Ik treed opnieuw het leven in
 't geheugen ben ik kwijt geraakt
 Doordat een witte muzen voet
 Mij heerlijk deed verwonden
 En zonder ziel,
 Maar een veel schoner lijf
 Reis ik vanavond over Londen
 Naar 't hemelse Parijs
 Dat helemaal nieuw en
 Als van God gezonder
 Toevallig op mijn weg
 Een pleisterplaatsje werd.
 Ik blijf er heus niet lang
 Want straten zijn maar zonden
 En ik reis dus door en vind
 Tenslotte voor mijn wonden
 In een plaats die ik niet noemen zal
 Wat balsem en een lieve sponde
 Die rust scheidt in een jong en overladen leven.

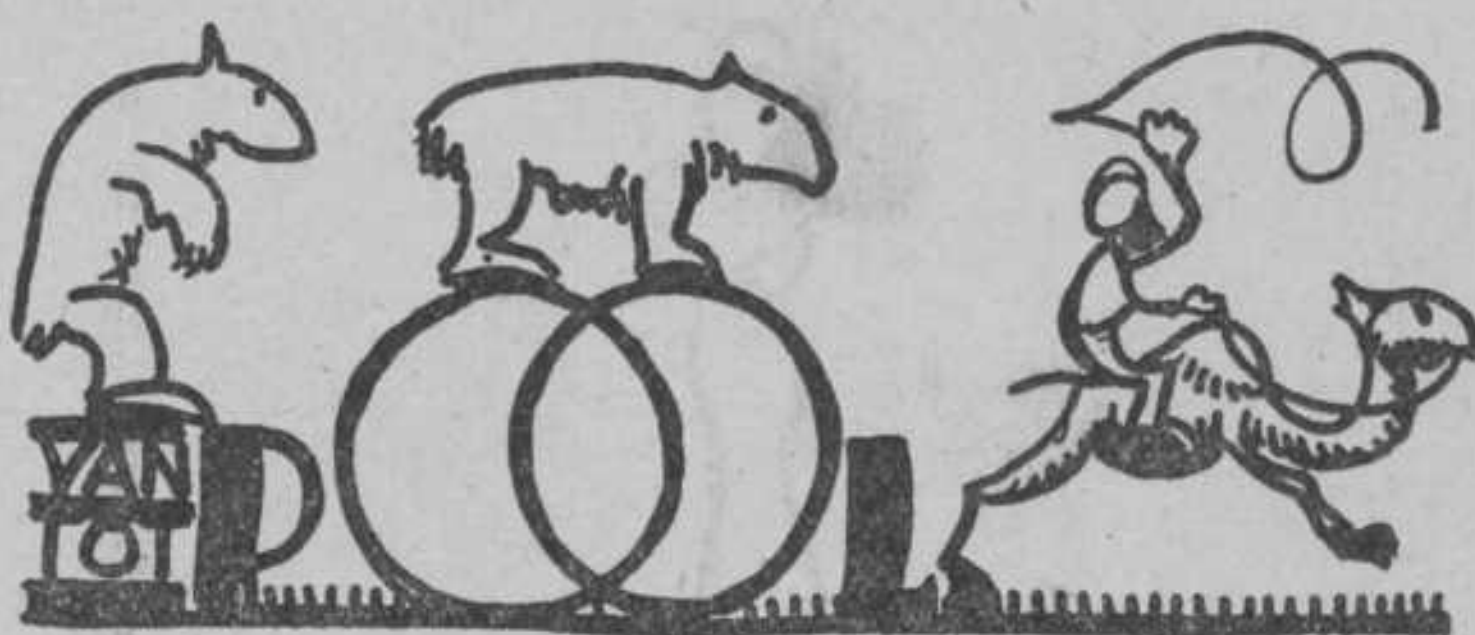

Ik verkocht mijzelf daar
 Voor een teug van 't koudste water
 En in mij werd het ijs
 En dat kon niet meer lopen.
 Mijn lijf is toen vervolgens
 Alleen maar afgedropen
 Tot 't kwam waar ik nu lig.
 Doodmoe en doorgelopen
 Want wat ik nog niet kende
 Is in twee dagen nu, 't onzinde
 Lijf met forsheid ingegoten.
 In 't weiland van mijn lief
 Lig ik en denk nog niet.
 Want wat ik tot nu toe zag
 Doet nog slechts paars verdriet
 En groene angst in mij naar
 Boven stijgen, totdat mijn jonge neus
 Gekitteld wordt door twijgen
 Van overladen bloesemkronen
 Die over het onttroonen
 Van zielen uit een lijf
 Maar al te veel te zeggen hebben.

Ik laat hen maar begaan
 Met 't rose-wit gekijf.
 Het eerste wat mij treft
 Na 't rythmisch verder dromen,
 Is dat een bloem mij wekt
 En of het asters zijn, dan wel de anemonen
 Ik weet het niet, het is alleen maar diep,
 Diep blauw van sterrenkronen
 Die zuchten naar vermaak
 Met stapeldronken heren,
 Die noemt men hier daemonen.
 Dat wat ik met die bloem kan doen
 Is zien en horen naar het hart.
 Want ziel is ginder weggebleven,
 En met mijn oog ontdek ik
 Naast mij in het gras
 Het ijzig koele staal van
 Maaiers scherpste zig
 Die net, die ene bloem
 (Omdat juist ik daar lig)
 Die mij daar zocht te wekken
 Liet staan, om bij zijn malle meid
 In 't zware, zwoele lommer
 Aan heerlijk brood met kaas
 En aan zijn liefstes mond
 Een kwartier of wat
 Te glimlach-lekkerbekken.
 Ik wist niet wat dat was
 En voer met dikke ogen
 Naar 't zuiden toe en
 Zag hoe vele zielen daar
 Wel heel wat lichter wogen
 Dan in het noordse land
 Bij mist en mest en regen.
 Zo kwam ik op die schone weg

De schoonste dingen tegen.
 Ik sliep er nachten achtereen
 Met eenhoorns en met bloemen
 En kan nog steeds maar niet genoeg
 De kleine meisjes roemen,
 Die in het zielenloze niets
 Enkel mijn lijf te strelen zochten
 En mij het schoonste van 't bestaan
 Gedachtenloos, geheel voor niets
 En niemendal verkochten.
 Toen gebeurde op de zwartste dag
 Het allerergste iets
 Ik werd door maaiers harde hand
 Met scherpe zeis bedreigd
 En met het ijzer in mijn rug
 Gevoerd in 't zielvol zwarte niets,
 Naar Nederland terug.
 Ik kwam toen weer in Amsterdam
 Zelfs in de Brouwershaven
 En moest daar met het vol verstand
 Mij zelve met een Grieks haetaer
 In 't hollands bed begraven.
 De mens had met zijn horlvoet
 En met wat stinkend balsem
 Mijn etterende wond verzorgd.
 En zie ik dacht weer na
 Ik zal u zeggen wat ik dacht
 Het is een doelen wa
 Het leven met de ziel erbij.
 En daarom zal ik vechten
 Met negen muzen aan mijn zij
 Om 't zure zielen knekelhuis
 Tot op de grond te slechten.

Wie tien, tien lange jaren
 op het einde heeft gewacht
 En vechtend, vrezend, starend
 naar vrijheid heeft gesmacht.

Wier hart, in haat verzwolgen
 door droefheid werd verscheurd
 Soms zwijgend, dan verbolgen
 zijn naasten heeft betreurd.

Wie angstig, eindloos wachtend
 de dans ontsprongen is
 En moedig, dood-verachtend
 de satans knechten wist.

Die zal geen smaad gedogen
 op het vaandel van zijn eer,
 Zij die ter celle togen,
 zij zijn dezelfde weer!

R.

— Nog een whiskey Jan en voor jou ook en... geef de muziek ook wat, zei het kleine bolle mannetje, hoog op de barkruk gezeten.

Hij keek wat onverschillig om zich heen. In de hoek jongelui, die arm in arm met een paar meisjes om een tafel zaten. In het midden van het slecht verlichte zaaltje zat een eenzame bloem haar neus te poederen, terwijl in de hoek vlak naast hem het bandje was opgesteld. Behalve zichzelf hing er nog een zwartgeplakte jongen tegen de bar.

Hij zuchtte eens. Het was romantisch, dit kleine kroegje in een buurt vol bars en vreemde klederdrachten. Hij dacht aan zijn huiskamer met grootmoeder die en oom dat aan de muur. Zijn vrouw moest hem hier eens zien als een jonge man, niet als de vader van het bed en de pantoffels. Hij schrok op.

— Oh ja... proost, niets te danken. Geschikte kerels die bandlui. Knappe gezichten, vooral die drummer met dat snorretje.

Het blondje was klaar met het poeieren van haar wangen en kwam naast hem zitten. Ze keek recht voor zich uit, langs de barman, in de grote spiegel en zag hoe het manneke haar even schuchter opnam. Hij kuchte even: Hoe zou hij een gesprek beginnen?

— Wilt U misschien iets gebruiken juffrouw? fluisterde hij bijna. Ze draaide zich naar hem toe en de rode lippen vormden een glimlach.

— Graag, liefst een port; als U meedrink?

— Jan, een whiskey en een port; zei het mannetje met een triomphantelijk gevoel. Hij was toch ook pas 45. Zwijgend wachtten ze op de drank.

— Proost, juffrouw... pardon, Gerritsen is mijn naam, Janssen zei U? Ze klonken en terwijl zij met dichte ogen een nipje nam keek hij even naar de band. De drummer gaf hem een knipoogje. Hij staarde over de drummer heen naar de muur. Langzaam werd hij rood, zijn helle hoofd, hij voelde het prikken in zijn nek.

— Verrek, hij was een man, geen beginneling die knipoogjes kreeg. De barman keek hem onderzoekend aan. „Mijn hemel, denkt hij ook al...” woelde het door het mannetje en verward keek hij om zich heen. Niemand was er meer, de jongelui, de zwartgeplakte knaap, ze waren verdwenen.

— f 6.40 Meneer, zei de barman onverschillig terwijl hij met een doek denkbeeldige druppels wegaaide.

J. G.

— Ja Jan, eh, hier heb je het, en terwijl het manneke van de kruk afklom stotterde hij nog tegen het blondje:

— Het spijt me Juffrouw, maar ik ga mijn vrouw maar weer eens opzoeken: Zij antwoordde niet, veegde alleen een spraakdruppel van haar wang en keek toen weer recht voor zich uit. Ze zag in de spiegel hoe het ventje verward de barman toeknikte en verdween.

— Jan, geef me maar een glas appelsap, zei ze even later.

— Wel tien, mijn allerliefste Lustrumdame; het is maar eens Café Chantant.

F. M.

GEDENKBOEK 50+25+25=100

Reeds te lang heb ik het U onthouden, maar daar ik meen, dat de bitterheid van het boek nog niet aan waarde heeft ingeboet, geef ik U alsnog een kort exposé van de fameuse Trilogie van Anonymus:

ZOUT.

1. „Wijn, zout van de Societeit” is de titel van deel I. Anonymus geeft hier in enige forse halen en meerdere korte pennestroken een gloeiend betoog over de ontroering, waar in hij bij een nadere kennismaking met de Societeit gevangen werd.

De essentie van het hele verhaal komt neer op de stelling: Twee dingen, die elkaar niet verdragen, zijn of elkaars evenbeeld, of elkaars antipoden. Immers, zou er wijn gemorst worden, zo gaat schrijver verder, op Uw witte boezeroen, Gij zoudt op de bel naast Uw nachtkastje drukken, en het meisje bij gehoor: „Zout” toeroepen. En inderdaad, het strooien ervan doet de vlekken ontkleuren als azijn een zacht Paaseitje. Zo ook op de Societeit. Er zijn wel eieren, maar ze zijn koud. Er zijn boezeroens, maar ze zijn niet wit. Er is zout, en er is wijn. Ze verdragen elkaar op de Societeit dus volkomen: ze zijn één en hetzelfde.

In enkele roerende bewoordingen schildert schrijver voor ons het ogenblik van het uitspreken van deze laatste woorden: een fles wijn fluit langs zijn hoofd het eerste-jaar in Ternauwernood heeft hij nog tijd om te stamelen:

„Zout, wien zout van node heeft”, en dan wordt hij geabsorbeerd in deel

2. „Vrijheid, zout van het Studentleven”.

Zo kleurrijk en licht als deel I het leven van enkele jeugdige mannetjesmensen beschrijft, zo zwaar en gedragen is de inhoud van dit tweede deel. De inhoud ervan valt moeilijk objectief weer te geven, in het bijzonder in het huidige, bewogen, tijdsgewricht.

Het best laat de intentie van het boek zich misschien weergeven door de woorden van den bekenden literatuur-criticus G. H. W. Meeder: „Zeker, een boek om gelezen te worden”.

Rest nog te vermelden, dat het helwitte bandje wel wat fel afsteekt tegen het groezelig bevlakte blauw van het eerste deel.

3. „Lustrum, zout van het Corps.”

Een beschrijving ervan is volstrekt onbegonnen werk, omdat het immer onvoltooid zal blijven — zo staat het Lustrum in en boven den tijd tegelijk. De spanning van het zichzelf ontdekkende Ik, gedompeld in den altoos verwarde U, ziet de schrijver tot volslagen zinsbegoocheling van beiden leiden. Enkele grepen uit den tekst van wat te gebeuren staat moge deze thesis belichten, gekozen uit enkele bijdragen, ontvangen vóór den 10den Maart:

„... wij hadden ons hart vastgehouden of het mogelijk zou zijn deze inderdaad wel heel hooggegrepen kunstuiting enigszins te doen slagen. Het was de eerste poging om bij een lustrumviering een daad te verrichten van werkelijke

kunstwaarde en deze poging slaagde, dank zij de toewijding der jeugdige spelers — en niet te vergeten ook die van de sierlijke danseressen — boven alle verwachting. Het merkwaardige feit deed zich voor — zo vermeldt het Gedenkboek — „dat verharde kerels, voor wie slechts zeer oude Bourgogne of zeer veel whisky de enige mogelijkheden waren zich nog ontroerd te gevoelen, met tranen in de ogen stonden te luisteren”.

En verder:

„Hoezeer wij ook van ons Florentijn-bestaan genoten hadden, het was prettig zich in een ander pakje, een minder précair omhulsel te kunnen steken. Een diner met ellenlang, zeer verzorgd menu gaf ouderen en jongeren het élan om na afloop achter een imponerend stel blaaspoepen in cortège naar het Apollo-concert te trekken en daar, ondanks de verontwaardigde pogingen van vele officiële mannen, met volle muziek en Turksetromgebouk, binnen te trekken, juist toen de beroemde sopraanzangeres haar ziel legde in het vertolken ener aria uit „Die Schöpfung” van Haydn. Wij hadden het gevoel daarmee de artistieke waarden van het concert te verhogen, maar dat kan aan ons gelegen hebben.” Het lettertype is prettig, de band is rood.

Enzovoort.

Tekenaars en Amateur-fotografen van het Delftsch Studenten Corps, kan er van U ook gezegd worden:

„Uw bijdrage kan als een belangrijke voor het Gedenkboek beschouwd worden?”

Zo niet, woont U dan Donderdagavond 18 Maart a.s. om elf uur de Tekenaars- en Amateur fotografen vergadering bij in het Dispuut van de Societeit Phoenix.

A. J.

De Senaat deelt mede, dat ter gelegenheid van het 50-jarig Regeringsjubileum aan Hare Majesteit de Koningin door de A.S.V. namens de Corpora een geschenk aangeboden zal worden. Het cadeau zal bestaan uit de beplanting van de stadswallen van Sluis in Zeeuws-Vlaanderen. Daar dit plan een onderdeel vormt van de wederopbouw van dit door den oorlog zo zwaar getroffen gebied, behoeft het nauwelijks betoog, dat Hare Majesteit hierover Haar Hoge waardering heeft uitgesproken. Zowel de kosten van het herbeplantingsmateriaal als de te verrichten arbeid zullen naar evenredigheid van het aantal leden door de Corpora opgebracht worden.

In de Corpsvergadering van Donderdag 11 Maart j.l. is, onder algemene goedkeuring besloten, dat ter vereenvoudiging der administratie op de Corpsrekening van alle leden een bedrag van f 2,50 bijgeschreven zal worden. Eventuele bezwaren hiertegen kunnen voor Donderdag 25 Maart met den Thesaurier van den Senaat overlegd worden.

Alle mededelingen betreffende de tenuitvoerlegging van dit plan zijn of worden aangekondigd op het zwarte bord in de hal van de Societeit Phoenix.

Pluk de dagen van Uw vakantie en plant bomen!

Namens den Senaat,

H. C. G. LANGEMEYER,
Secretaris.

De Stem- en Schouwborg Commissie maakt hierbij bekend, verkozen zijn de Heren

R. Rademaker,
G. Alberda en
G. J. van der Grinten,

resp. in de functies van Hoofdredacteur, Griffier en Redacteur van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel”.

Namens de Stem- en Schouwborg Commissie
W. VAN LUTTERVELT,

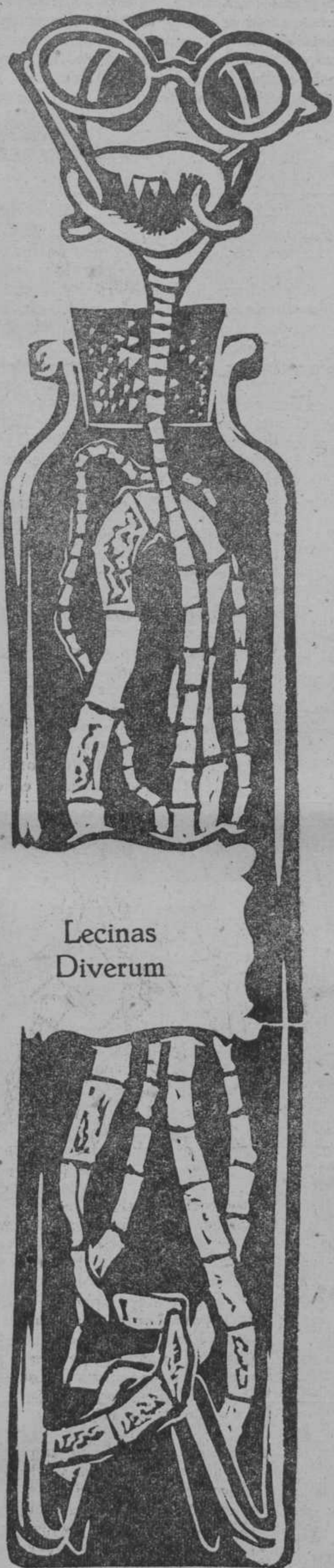
Commissaris.

De Stem- en Schouwborgcommissie maakt hierbij bekend, dat een na-uitreiking van toegangskaarten voor de uitvoering van de Mattheus-Passion te Delft zal plaats vinden in de voorzaal van de Societeit „Phoenix” op

Maandag 22 Maart a.s. van 5—7 uur.

Diegenen, die ook dan de voor hen gekochte kaarten niet afhaken, zullen de kosten van deze kaarten toch op hun Corpsrekening geboekt vinden en dienen te betalen.

Namens de Stem- en Schouwborg Commissie,
W. VAN LUTTERVELT, Commissaris.

Lecinas
Diverum

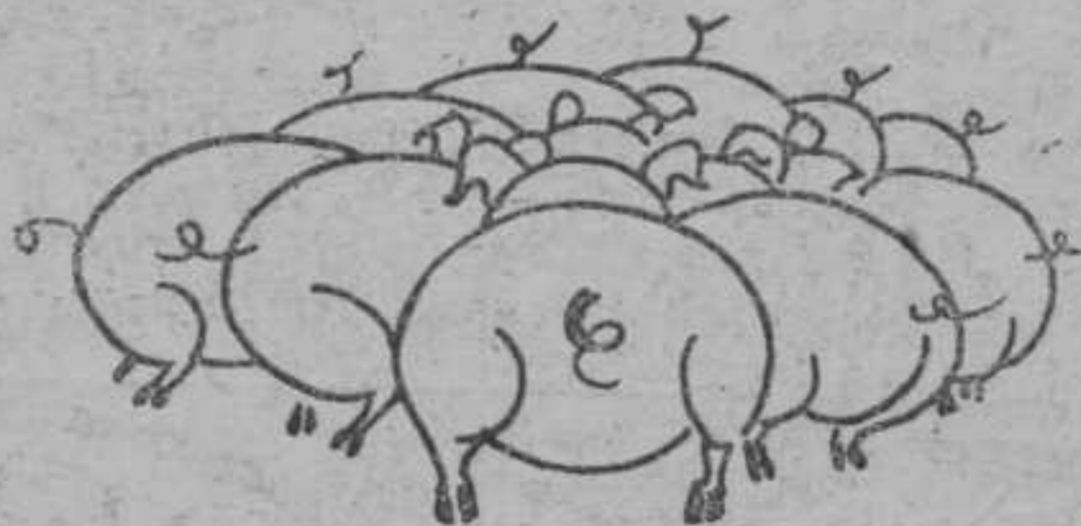

De Senaat maakt bekend,

dat hij zich voorstelt ter gelegenheid van de honderdste Diës van het Delftsch Studenten Corps te recepiëren in de Senaatskamer op de Sociëteit Phoenix, en wel op Vrijdag 19 Maart a.s. tussen 16 en 18 uur.

Des avonds, te 24 uur, zal de President van de Senaat de Diësrede uitspreken in de benedenzalen van de Sociëteit. Na afloop daarvan zal een Kroegjool plaats hebben.

Voorts is het den Senaat ter ore gekomen, dat vreemdelingen, vermoedelijk van diverse contreien, een concentratie van

strijdkrachten in het Westland trachten te bewerkstelligen. Hunne en hare vloten staan onder het opperbevel van de beruchte en verleidelijke

Dieuwertje Lecina,

Waar er een aanval van deze zijde, juist op

19 Maart

te hopen is, roept de Senaat al diegenen, wien het bestaan van hun Corps ter harte gaan, bijeen, om hunne schepen te bundelen tot een machtige vloot, welke dan Vrijdagmorgen te tien uur precies voor de Sociëteit verwacht wordt.

Daar zal door den Senaat een vlootschouw worden afgenomen.

Alle jaarclubs, van welk jaar ook, die over een vaartuig wenschen te beschikken, worden verzocht, zich in verbinding te stellen met den Commissaris van den Senaat.

Gezien de belangen welke op het spel staan, schijnt het haast overbodig nog een beroep te doen op ieders enthousiasme.

Namens den Senaat,

M. H. LUBBERS, President.

H. C. G. LANGEMEIER, Secretaris.

VEREENIGINGEN

D.S.R.V. „LAGA“

Na lange aankondiging op het gebouw der D.S.R.V. „LAGA“ zijn op 1 Februari j.l. alle door de gebruikers niet op de daarvoor bestemde oriëntatiekaart opgetekende klerenkasten opengebroken. De inhoud is verwijderd.

Tot 31 Maart a.s. kunnen de betreffende personen aanspraak maken op hun eigendom.

Na bovengenoemde datum zal deze roeiuitrusting openbaar verkocht worden, op nader te bepalen tijdstip.

Namens het Bestuur van de
D.S.R.V. „LAGA“
T. AMENT,
Secretaris

D.S.S.C. „PARIS“

Het Bestuur van de D.S.S.C. „PARIS“ heeft de twee Russische schaakmeesters Kotov en Lilienthal bereid gevonden om op Maandag 22 Maart a.s. een alternatief simultaanseance te spelen tegen 70 borden.

Het Bestuur stelt zich voor 22 Maart te 17.30 uur met haar gasten de borrel te gebruiken aan de haard in de voorzaal.

van de Societeit „Phoenix“, waarna de plat du jour gesa-youreerd zal worden in de billardzaal.

Aanvang der wedstrijden te 19.30 uur in de benedenzaal. Het Bestuur moet nogmaals wijzen op het grote belang voor de intekenaars zelf een bord mede te nemen, daar de Parisborden gebruikt zullen worden door hoogleraren en vertegenwoordigers van zusterverenigingen. Bij een tekort aan borden zal het Bestuur zich genoodzaakt zien hen, die zonder bord ingetekend hebben, van de deelnemerslijst te schrappen.

Namens het Bestuur,
W. C. WILDERVANCK,
Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Motorclub maakt bekend, dat Woensdag 24 Maart een nachtrit gereden zal worden.

Aan deze rit kan door alle leden met auto's, motorrijwielen en fietsen deelgenomen worden en diegenen, die het goede pad weten te houden zal op enkele plaatsen onderweg een verkoelende drank worden aangeboden.

De start heeft plaats om half acht des avonds en na terugkeer op de Societeit „Phoenix“ worden alle deelnemers aan een souper verwacht.

Verzuimt U niet deel te nemen aan deze laatste oefening voor de Inter-academie wedstrijd, welke 27 April in Groningen wordt gehouden, en tekent in op de lijsten die in de hal der Societeit „Phoenix“ zullen hangen.

Namens het Bestuur,
B. J. TIDEMAN,
Secretaris.

STUDENTEN 35% KORTING

De Nieuwe Rotterdamse Courant geeft aan Studenten van Universiteiten en Hogescholen 35% korting op de abonnementsprijs. Studentenabonnement f 14.— per jaar, vakantie inbegrepen (Normale prijs f 22.—).

Vraagt inlichtingen en proefnummers aan: Nieuwe Rotterdamse Courant Agentschap voor Delft: P. J. Rahms, Nieuwstraat 3. Tel. 1955. Hoofdkantoor te Rotterdam: Witte de Withstraat 73. Tel. 27440

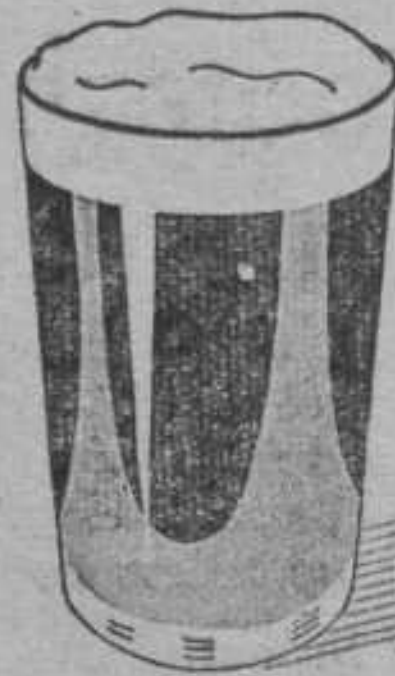
„ACADEMIA“ BOEKHANDEL EN ANTIQUARIAAT
VOOR TECHNIEK — WETENSCHAP — KUNST
OUDE DELFT 101-103 DELFT TEL. 1776
HET ADRES
VOOR AL UW STUDIEBOEKEN

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.

'n Vorstelijk glas bier!

Oranjeboom

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

Stoombleekertj
Chemische Wasschertj

„OZON“

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Voor Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

VOOR DEN ETEN
ÉÉN
OUDE VLEK™
DELFTSCHE DISTILLERIJ OZON & VLEK S. DE DELFT

